

КАНАДИЙСКИЙ ФАРМЕР

CANADIAN FARMER

ЧАСОПІСЬ ДЛЯ РУСЬКОГО НАРОДА В КАНАДІ

Рік III.

Вінніпег, Мар. Четверт 20-го липня 1905. — Winnipeg, Mar. Thursday 20. July 1905.

Число 29.

Последні вісті з війни на Далекім Сході.

— Петербург 17 лип. Заграниця преса говорить, що Росія за всяку ціну хоче заключити мир, однак опоціком підконтрольною представлена. До М. Вітте пропонує російських повномочників залишити кореспондентів від Associated Press і Вітте має зему сказати так: „Росія вимісить своїх повномочників на то, щоби донідти всіх усіх Японії предложить. Росії. Мир залижть від царя, однак яслиби Японія предложила усіх війни за високі, так війна буде весті дальше. В Росії суть дві партії. Одна за війною і ся есть більша, а друга до котрої я належу, за ноком. І северний, що коли запропоную що предложені усіх війні годі принести, так народ російський буде за поденем війни через кілька літ сели потрібно. Хочай Росія в себодома переживає ріжкі ситуації, то мимо того она не есть яко знищена і за пару літ она знову стане першою силою на європейському континенті.”

— Муратов, котрого було покликано на пропозицію повномочників в експлуатантів Японії з Росією, зреагував зі своєю становищем. За пропозицію резигніції подноїть підупалані станові здоров'я, однак ми розуміємо станові здоров'я умовного, позаяк ціла російська преса інституція проти него, яко такого, котрого не годен буде відповісти сіні важкі задачі. Пропонує повномочників зі сторони Росії має тенер бути президент міністри Вітте, котрого в цілії Росії уважають за великого дипломата, і що він буде встановити сприянтєві пересвіти, що пропозиція на піятдесят літ буде забезпечено спокій на Далекім Сході.

— Токіо 10 лип. З головної японської квартири на острові Сихлін доносять Японії, що заняли Кореякою. Росіяне спалили місто і улюблених 8 миль на північ, однак Японії винесли із відтак і тенер російські війська знаходяться си о 22 миль на північ, від Кореїкою. Японії забрали Росії, які винесли із відтак великою силою.

— З Токіо доносять, що звали російського шинуна, Француза, котрого доносять Росії о всіх Японієвих пляжах. Суд над ним відбувся 12 л. м. і засуджено на 10 літ тяжкої вязниці.

— Лондон 18. липня, доносять тут з Токіо, що повіт висадили нову армію в російській території на північ від Владивостоку, і цілковита облога той країні починається в короткім

НОВИНКИ.

Трагічна ніч в Вінніпегу.

З 14 на 15 с. м. по дванадцятій годині вночі відбулося буря перелетіла через місто Вінніпег, напослідках на якого підконтрольною. Не обійтися і без жертв які значально потягають за собою такі вихри. А та на розі улиць James і Louise був чотиро поверховий будинок, котрій вигрів був в середині минувшої зими, а стіни відівались бути не піруні і так стояли як до вчення сказаної ночі, коли вихор гуляючи не розвалив їх. На захід залиш від него будинку був дерев'яний домок і побіч него мурований. Стіни того дерев'яного будинку відівались на сі дві ділянки, дерев'яний панцир да осін, погребуючи в розвалінах чотири особи двох муніципів і дві жінки. Другий дім також сильно ушкоджені. Се час діно знати огніві сторожі, котрі прибули, видобули тіла погиблих і смію осіб ранених. Кромі сея катаклизми вихор відівав в місті багато меншо рів денно.

— Інші 60 миль на північний схід від Вінніпегу в Lac du Bonnet будуть вже після фабрику електричну, яку будуть видобувати при помочі подсобним рівом Вінніпег. Сего року вже в октобрі будуть могли видобути умовного, позаяк ціла російська преса інституція проти него, яко такого, котрого не годен буде відповісти сіні важкі задачі. Пропонує повномочників зі сторони Росії має тенер бути президент міністри Вітте, котрого в цілії Росії уважають за великого дипломата, і що він буде встановити сприянтєві пересвіти, що пропозиція на піятдесят літ буде забезпечено спокій на Далекім Сході.

— Токіо 10 лип. З головної японської квартири на острові Сихлін доносять Японії, що заняли Кореякою. Росіяне спалили місто і улюблених 8 миль на північ, однак Японії винесли із відтак і тенер російські війська знаходяться си о 22 миль на північ, від Кореїкою. Японії забрали Росії, які винесли із відтак великою силою.

— З Токіо доносять, що 11. с. м. така напунала там елека, що до полуночі номерло там з горячкою пісетьро дітей пізньої трьох літ. Того самого дня в Восточній померло 7 людей, і кількість захорувала внаслідок великої спеки.

— Москва 11. с. м. Великий тлум народу зібрається коло палаці графі Пушкіна, котрого замордували як кінський паністник, стріливши до него чотири рази з револьвера. Шувалов має бути дуже популярним чоловіком, тому парід зробив ему велику демонстрацію. Він пристав до себе кожного і привітав після цієї від

до класу людей і через свою популярність, як доносять, став ся жертвою.

РІЛЬНИЧІ СТРАЙКИ ПАБУКОВИНІ.

Страйк виграло люди із Чункова і Вінніпега. Дни 20 с. м. прибув до Чункова і, як староста із Кінцяни, на прошу депутатів страйкуючого комітету. Народа було збільшено ся велике множество, які дійшли ся із Аналією із дідичі і Вінніпега. На землю з Бургаса в полудніві Африці, на що Англія цілком не була приготована

із сторонах хлібодавців. Повзлих нарядах улягодилися дідичі дати кукурузу сякти на третину, але уже линили панцир від тротини, бо досі робили в Чункові 5 днів за морг, а в Вінніпегі 6 днів даром від кожного морга взятого на третину. Отож через страйк скинули обі громади якто напінини за третину. І плати за роботу стала тенер панін. Панін відмінно до роботи і платить вже 50 крініців денно. До страйку платили 30 крініців.

— В Нью Йорку відбулася 13. с. м. розправа проти H. Mordkisen, що замордував в маю сокирою свою жену. Коли засудили его на північне сказані „Я жалю щоби мене убіто тою самою сокирою, котрої я ужив до замордування моєї жени. Я не памятаю чи я то зробив, я не памятаю чи я є юдів, ужинте той сокир і робіть се скоро.“

— В Нью Йорку доносять, що 3 Гонг Конг, Хін, доносять, що агітація бойкотування американських виробів які купці вивозять з Америки на хінський торг, роз-

ширяється дуже скоро. Хінці підійшли спровадили тисячі вахларів з Японії, на яких з одної сторони намальовано як Американці зле обходить ся з Хінцями, а з другої сторони, як Хінці бути буйвола. Сі образки мають бути захищеною до обніття бойкотом чим раз більших крутів населення Хін.

— В Монреалі нафідено в однім тягаровім железнічім віозі мертвого незнаного чоловіка. При ним нічого не знайдено, а згинув від голоду. До воза мав зайти щоби підвезти ся, однак віз замкнено і він в нім загинув. Таких випадків багато буває, що бідній чоловік хоче підвезти ся за дурно то в зимі як го замкнути то замерзне, а в літі згине з голоду.

— З Лондону доносять, що на порвегескій престол мають покликати данського принца Кароля, котрій є сином доньки попереднього шведського короля. Щоби се жаданс Норвегії могло ся здійснити, багато залежить від короля Оскара.

СТРАЙКИ НА УКРАЇНІ.

Розрухи на Україні, що були на йонкість часів притиски тенер знова припирають грізни розмірі. Розрухи почалися зразу в подільській губернії і розширилися на новіт каменецькі і ушицькі. В прочих новітах також траялють ся случаї страйків. Страйкарі домагаються ся підвищення платін на 1 рубль і виделення чужої служби. В

деяких місцевостях страйкарі самі службу проганяли, а подекуди понищили рільничі зіпари. Селяни нігде не допускають ся грабежів ані крадіжки. Розрухи ся обнили більш 200 сіл і ростуть все більше, так що зігрожують цукроварному промислові, бо роботи йдуть тенер головно коло бураків, з яких селянє не мають під'їзою користи. В деяких місцях, як пр. коло Білої Церкви прибрали розрухи трізни вилід і там для усмирения уашто війска.

— В Тішанові дезертири віддали коні і збрюю в старості, а самі розіпалились по околиці. Власти російські тримають ся факт в таїні — і слухно бо се вже чистий шквалом і ганьба так для Росії, як єрпії.

— В Santiago de Cuba вісіх бандитів напало 11. с. м. на родину американського банкера Endoia і захадили від него окуну в сумі 30.000 доларів. Нарешті банкер згодився дати бандитам 20.000. Гроши мусів зараз на другий день виплатити, бо пінакль ціла родина банкера не уїшлабі була смерті.

БІЛКА МІЖ РОСІЙСКИМИ ОФІЦЕРАМИ.

З Токіо синуть, що між російськими офіцерами в японській неволі прийшло до острого конфлікту. Адмірала Небогатова і інших офіцерів, що не ранені попали в полон, прочі бойкотують. Не поздоровляють їх і не розмовляють з ними. В кінці одні кинули ся на других і синшили таку бійку, що як японська комісія мусіла робити порядок.

— З дні 24. на 25. в місяці маю с. р. упокій ся в Кієвівську, Росія, оден з звісів російських іменінників Данило Мордовець. Родився він з української козацької родини 6. грудня 1830 р. в слободі Данилівці над рікою Мельведицею на землях доњського козацького війська. В дому Мордовець говорено лише по українські, тому не зів він ні слова по московським доки не пішов до гімназії в Саратові. Скічнивши гімназію вступив по кінці на універзитет в Казані а потім в Петербург. Перші свої проби на полі іменінніцтва писав по українськи, а потім писав по російські, однак у всіх тих їх творах хотів

Продамо дешево білети корабельні до Галичини, Буковини, Росії і назад.

Висиласмо гроши до кождо місцевості в Австро-Угорщині по найнижчій ціні.

Приходіть до нас а будете певно задоволені.

Говоримо по руски.

Corn. EPP & Co.

671 Main st., WINNIPEG.

по російські писаніх, зробив велику прислугу для України тим, що познакомивав з нею російську суспільність. Небітник був несіодичною вдачі від землі всюди по світі. Д. Мордовець дожив високого віку, бо прожив в старості літ, в 75 році життя. Вся українська суспільність відчуває велику втрату з смертю сего заслуженого чоловіка. Тож і між нами американськими Русинами пекає наміть сінастане от роду в род.

Вічна пам'ять покійникові і пером сму земля!

Пошта Редакції.

— Вл. прих. Кан. Союза в Едмонтоні. Допись Вашу, котру злагодились відповідь п. М. Говді на сего статтю поміценні, з її відповідью. Свободи в справі Канадського Союзу між одержали. В деяких точках їх зробджуємо ся з нею, а однак не можемо говорити ся за тим, що вісей час як тільки обізвав ся один голос щоби організувати ся, зачиниєте нападати на особистий характер п. Говді. В сім'єсть дуже велика діцька, що Русин замість занятия вісильно над якимсь ділом, кождий хоче бути першим і критикує другого. Ми знаємо що нема чоловіка без похібок, іссе кождий повинен сам собі призвати, але если ходить о сім'їне діло, якє б прислово заголови, то не пора тут критикувати одній дрігого, а сім'їйній братіть до діла, навіть особиста венавість не повинна грати в такім разі піку рою. Оден чоловік хотів би і хотів ѹєс добrego зробити, то не годен, а сім'їйніми силами можна багато. Так як тенер стоїть Канадські Русі, то цілком нема що критикувати, а треба братіть до праці перше, треба народів проводити нововолі з той темою, і то мудро, щоби пішо не годен був нічого закинути. Напому народові в Канаді критика нікого хісна не прислее, бо він критику веде собі сам дома та з сусідами, а нам треба щоби в газеті були тілько добре поучаючі дописи та загріваючі до просвіті, і остерігати народів перед ворогами нашими, а не щоби в газеті Русин з Русином сварились. Се вістід і ганьба для нас, і їх власне хілить нас до упадку.

Сей образець представляє двох російських і двох японських повномочників, яких обі держави вислали до Вінніпегу в супроводі переговорів. Російський повномочник Муравєв зреагував зі своєю становищем, але місце обіяв Вітте, президент міністри.

Дівчина з Мреппі.

ОПОВІДАННЯ

Павла Гейзе.

(Дальше.)

І хотів вже відступити ся від вікна та протягнути на постелі змучені ділкою кости, аж і бачить, що з затінку хати виступає у съвіті місця якесь постать жіноча. Не оглянулась вона ні разу, а таки догадав ся Філіппо, що була це Феніче, не хто інший. Спокійною ходою ішла вона дорогою, що йшла в яр. Мороз пінов сму по пілахах, як подував, що вона може хоче себе загубити. Як в горічині скочин на саму ту думку до дверей і почав відчиняти двері. Та старо зараженіло желізо так міцно заперло ся за скобель, що даремне уживав всеї своєї сили. Холодний піт виступив сму на чоло, він кричав, рив за двері та гризив в них руками та ногами, а нічого таки не відів. Відтак поспішув двері, побіг до вікна і почав відбивати камінє з муру. Вже осілини ся один камінь під его руками, аж бачить він, що постать дівчини виринає з темряви на дворі і наближається до хати. Несла вони щось в руці, та що вони таке було, не міг спізнати при неневіному съвіті. Тілько лице її доглянуло добре; понуре вони було й високе думками, та пристрасті не було видно на нім. І оком не кинувши на це вікно, вона знов зникла у затінку хати. Іде він стояв під вікном, одихаючи від страху і втоми ік розляг ся якісь дивний голос собаки; не було ся ні гавкане, ні скомлінє. Все, що бачив і чув, було так загадочне, що занепокоїло его ще більше. Він вигнув голову скілько мого за віно, але нічого не було видно крім тихої мертвої ночі. За хвилю почуло ся голосне уриване віте, відтак стражніє стояні не ся, і знову стіло тихо; не чути було ні голосочку, хоч до того тишина наслухував. Тілько двері хатні ринули це раз, і чути було, як ступали Феніче по камінному постаметі хати. Дермо стопи її довгенько піддверми хати, пітав, просив, та благав дівчину, щоби хоч словечком обізвала ся, — усе було тихо. Наче в горічині винув ся на постелі і лежав, роздумуючи те все, що чув і бачив; аж місця занінов по піночі, і єго перемогла втома та він приспала єго філіппіні думка. Як проснув ся Філіппо, спітало наче північного нега, та протерши очі й розглянувши ся спілані він, що не був ся такий розсіяний, як сувас перед сходом сонця. Через стіни прорізані ся елайї промінь съвітла сонячного, і він побачив, що дірки в муру, котру відіткав був ізлучи спати, таки була хонтою добре заткана. Філіппо виструнув хонту, а ясне съвітло сонця відрило сму в очі. Ліхий на начкарі, на сій сон, а пітав на дівчину, котра очевидчично сю хітроці зробила, пішов Філіппо до дверей, відсунув тенер, при розій, засув легко і війшов у хату. Феніче була одна в хаті, супокінно сиділа коло пристінка, наче давно єго вже досвіддила. На лиці її не було ні сліду вічераннього зрушіння; вона не була ні прихти сумни, а супокіні, з яким зострім грізаним порогом Філіппо, не був вимушений.

„Твої се штука, що я заспав? — заговорив до неї Філіппо сівачи.

„Моя! — відповіла Феніче рівнодушно. „Ви були втомлені. Однак як з полуночі треба вам зійті ся з тими душестувцями, то станете ще в чиє на місці.“

„Не просин я тебе зовсім, щоб журила ся місю ютмо. Все ще таки мені пітручує ся? Ні на що се тобі не здаєть ся, дівчину! Дек мої проводаторі?“

„Цінни!“

„Як ти пішли? Ти хочеш з мене глузувати? Де вони? Хиба ж би пішли, не діставши заплати від мене?“ І се сказавши, пустив ся до дверей.

Феніче говорила дільше спокійно не рухаючи ся з місця: „Я їм сказала, що нам треба спочинти, і що я віс сма заведу. Менті так треба кунити віна о місю перед Ніктою, бо вже минуло ся.“

Зо зlosti не міг Філіппо і промовити через хвилю. Відтак почав: „Щі, сего не буде піколи, щоб и юно з тою, лукава ти гадино! Аж сьміх бере, що ти все це радеш змудрувати мене твоїми зручними штуками; ти же стаєш мені все більше ненависною і меркою через те, що віважаєш мене так слабим та пігчесним, що штуками сими мене заполонити гадени. Давай мені пайміста та проводатора, а ось вінагороди собі, що заплатила начкарям за мене.“

І кинув її камінку з грінми, а сам пустив ся до дверей піхугати собі проводатора. „Не труліть ся лірмо!“ — сказала Феніче — „ни не пайдете ні одного пайміста — усі пішли в гори. І в цілому таки селі нема нікого, що б змір не віс. Зісталі ся дома сімі старі недужі баби, діди та такі діти, що їм сімім піньок не треба. Подивітесь самі коли не вірите. І чому ж ви не хочете, щоби я віс заведа? Що в тім тяжкого або небезпечної?“ Феніче говорила дільше, а Філіппо, гійний та лютий, став пері-пісмо на порозі, обернувшись ся пілечима до неї. „Се почі синив ся мені сон, з котрого я бачу, що ви не для мене. Правда, що я віс ще трохи люблю, і що любо мені буде поговорити зе з вами годин в кілька. Чи ж через те я вже на вас закидо сіти? Вам можна покинути мене на вікі піти, куди вам злобити ся, хоч би її смерть немінучу. Що вам та западити, як піду камінок поруч із ямі? Як се віс венокоти зможе, то вам ще її покляну ся, що тілько камінок дороги віс підведу, паніть не до самої Ніктої, тілько доти, доки не зійті на пілях битий. А то як підете самі, зблукавшо ся, що віходу вам не буде піперед, пі назад. Віт ж пригадуєте собі таке ще з вашої першої подорожі по горах!“

„До сто бісів!“ — муркнув Філіппо звісуючи зуби з досади. Тілько бачив він, що іншого віходу ему не буде, а сонце підходило все вище та вище. І чого ж ему боліти ся? Тілько до одного, що було для него дійено небезпечне, не хотів сам призначати ся. Поглянув ще раз на

Феніче і міркував з рівнодушного погляду, що великих очей, що в словах її не було ні крикти лукавства. Єму випадала ся вона дійено якби переміненою зовсім рідучора, і стало ему вже маєтє досадно, що вчерашиї напад пристрасного жалю промінив так скоро, не лишівши її сліду по собі. Примлядав ся її що пильніше та таки не помогив нічого, що будило би піздозрін.

Розміркувавши все те, обізвав ся Філіппо холодно: „Коли ти тенер стала розумійши, то пехай буде по твоєму, підімро разом!“

І показуючи зовсім, як її се втішило, встала Феніче з місця й сказала:

„Треба нам перше попоїсти чого небудь, бо по дорозі не буде нічого доні чини.“ І се какуки поставила перед Філіппом полумисок за стравою і звіння з вином, а сама тож їла, стоячи коло пристінка, тілько вина і не покушала. Ідоби тілько борисе впорати ся з їдою, проковтнув Філіппо кілька лижок страви, вихілив вино та й запалив цигаро до вуля на припічку. Роблячи се все, і не оглядала ся Філіппо на дівчину. Коли ж случилось становиши близько, кинувши її по оком, то лице її якось чудно спало. Йло, а в очах її зяяло щось ніби радість з побіди. Скоро Філіппо виник вино, зірвали ся вона, вхопила порожнє звіння і кинула ним об пості, що аж в дрібні черешки розбилось, і промовила: „Шхго більше не буде шти з него, коли уста ваніє доторкнули ся!“ Філіппо зачудував ся сим дуже, і прийшло сму з разу на гадку, чи вона не дали сму отруї в вині, та відтак подумав, що се мібуть останки її пристрастій любови, котрої тенер відрікали ся, і без опору пустити ся з нею в дорогу. Війновини з хати, став Філіппо оглядати ся за комем. Се помітивши сказала Феніче: „Коня взяли до Поретта. Вони і небезично було б з'йті з гори, бо пінніяня дорога багато більше стрімка, як вчерацін.“

Феніче інша інеред, і незабаром минули вони хатки, що стояли пусті та базилідні; ні в одній не курило ся з коминів. Аж тенер побачив Філіппо всю величавість него відлюда, над котрима зашепло чисте, прозоре небо. Дорога визначувала ся ледви трохи на твердій скалі темним слідом і їшла по широкому хребті вір на пінніч, а деколи, як друге наємо вір, що їшла рівнобіжно, ставала низине, заблідивши ліворуч на далекому виднокруглій пізнаток моря. Навкруги не видно було ще худої ростини крім моху та твердого скального зілля. Відтак почали дорога спускати ся в яр, через котрій треба було перейти, щобі вийти на хребт другої, притягувальної гори. Тут росли вже дереви пінніків і виринами жерела, а з глубини доходив шум води. Феніче інша все попереду. Не говорячи ні слова і не озираючися ся ступали вона безпечно вибираючи все пневі каміні. Філіппо не міг очей відворяті від неї і чулавши її гнучкі а при тім кріпкі постаті. Біла хустка, що спадала її з голови, заслонювала її лиці; коли ж інши обос поруч, то він мусів задати собі наспіле, щоби дивити ся просто перед себе на дорогу, а пезлерти очей ні це! — так дуже надали незвичайні краси її рисів. Аж тенер, у повоюю съвітла сонця, помітив він в її лиці якісь незвичайні дитинячі вирази та не міг собі витолкувати, в чим іменно він був. Сму здавало ся, що все розгинуло ся та змінило ся на ній від останіої їх стрічі перед семи літами, і тілько сей детинячий вираз лішився незміненим. В кінці не видеряв і сам такі почав розмову, а вона відповідала ему зовсім просто і розумно. Тілько її голос, звичайно не тишині сухий та глухий, як у гірничих бузах, був інші дуже одностайні та часом дуже сумнів, хоч про малопонірі річи говорили. Дорогою, котрою вони мандрували, переходило останніми роками богато подей, що зази політичних причин мусіли відійтися за граніцю; богато з них певно остановилися ся для віддиху в Трінії. Ото ж Філіппо почав розівідзувати ся то про сего, то про того свого знакомого, описуючи, як виглядав кочен; та вона притадувала собі дуже мало кого з них, хоч знала, що начкарі богато чужих осіб приводили на пічлів в її гоноду. Тілько одного пригадала собі від разу. Як тілько почав Філіппо єго описувати, вона спаслила її остановилися та її сказали насунивши брови: „Сечоловік недобрий! Я мусіла будити серед почі наймітів і запропонувши єго з мої гоноди.“

За такою розмовою і не замітив Філіппо, що сонце підняло ся було вже високо, а Тосканської рівнини все ще не було видно. Через усю дорогу не подумав він ні разу, як то сей день скінчиться ся може. Дорога була тепер усіяна північними корчами і їшла з північ-захід на північ рівнини потоком; легкий вітерць підносив їїноді дрібні краплі з водою від дінів аж до них; по камінню перебігали ящірки, а інвидкі метелики уганили ся перекладочими ся проміннями сонця. Сму було так любо, що не зміркував, що вони інші проти води ногока, і що іде й досі не звернули були на захід. Товаришка єго наче причірували єго своїм голосом, і він забув про все те, о чим вчера знодо думав, ізучи в начкарім. Аж як вінічили вони з яру, і перед ними розкрилася нова, зовсім пезиком гориста околиця, дика та пійжена скалами і пропалами, стягнувши ся Філіппо, остановивши ся, поглянувши на небо і спілані від разу, що вони прямували в противну зовсім сторону і може вже во дві милі даліно були від єго мети, інші як вінічили. Тоді її сказав: „Пострівай! Ще в час бачу, що ти мене таки опукуєш. Чи ж се дорога до Пістої, ти лукава?“

„Ні!“ — відповіла Феніче съміліво, спустивши тілько очі до землі.

„То я клену ся пеклом, що самому чортови можна би учітися у тебе лукавства. Будь проклята моя легкість!“

„Усе чоловік може, як любить; дужкий він тоді, як єм чорт або ангел,“ сказала Феніче сузинам пізньким голосом.

„Ні!“ — скрикнув він в наїбільшій гніві — „де ради ся вівчесу, горда жешниця. Не зломить волі мужчини че, що звожеволіла дівка зовсім любовю. Зараз церкви ся зо мною я покажи, куди мені пайростійна дорога, то

задушу тебе таки сими руками! Нерозумна! хиба ж ти не хочеш зрозуміти, що мушу зневідітіг тую, котра хоче зробити мене нікчемним перед съвітом?“

І затиснувши кулаки приступив до Феніче, не тимлячись з гніву.

„Задуси мене, Філіппо! прошу тебе!“ сказала Феніче. „Але після того кинеш ся на моє трупо і кровавими слезами плакагамеш, що нема у тебе змоги привернути мені життя. Тут такі біля мене лежатимеш та обганяти вороня, що не єло мого трупа. Буде тебе днем жарити сонце, а після помивати роса, аж поки не загинеш, як я; бо нема вже для тебе розлукі зі мною. Хиба ж ти думаєш, що ся бідняга, що дико вироєла в горах, сім літ змарилося якби один день. Знаю, що вони мене коштують, скілько вартують, та що лобру плачу цілу, купуючи тебе за них. І мала ж би я тебе пустити на смерть? Съміх було би людям сказати! Силкай ся, скілько хочеш, відвернути своє серце від мене, а таки побачиш, що я тебе притягну до себе на вікні. Во вікні, що ти нікії випили, дала я тобі дане любовне, і ще не бродив ся такий чоловік на съвіті, що сму опер би ся“. (Дальше буде.)

НА УКУШЕНІ КОМАРІВ.

Найліпшим, средством на съверблене і запалене шкіри з причини укусення комарів

7 Monks Oil.

СЛАВІСТЬ ЖОВЧУ.

Если терпите на слабість жовчу ужайте

7 Monks Pills.

Продають в кождій аптці.

Читайте

„Жак

МИЛО КОРОЛІВСКОІ КОРОНИ

єсть спеціально роблене для твердої води і сего краю і нема іншого міла, котре було рівне сму що до доброти.

Можете дістати красні образи святих або інші, також дорогоцінності, наколи зашлете нам більшу скількість паперів, котрими обвніне міло, па адрес:

The Royal Crown Limited
King st. — — WINNIPEG]

Перша поміч в на- глих занедужанях.

КРОВАВЛЕНІ ЖОЛУДКА.

Кровавлене жолудка піз-
наємо по тім, що недужий виметає кров, або блідеско-
ро, скаржиться, що сму слабо і що чує, як до жолудка лле ся щось теплого. Такого недужого треба сейчас положити на постіль і клас-
ти в колодці жолудка (яма і ліве підребере) міхур з ле-
дом або зимній компрес і давати кусинки леду.

КРОВАВЛЕНІ З НОСА.

Кровавлене з носа перес-
тає по більшій часті само із себе. Бажаючи однак зати-
мувати его скоріше, треба положити зимній компрес на ніс і карк, а отрів носовий заткати витою або ху-
стинкою. Коли се не може, а кров зачинає переходити до горла, треба спробувати загамонувати ніс. Відбуває-
ся се так: кусень вати зви-
васмо в подовжений валець грубости малого пальця і вкручусмо сю в ліс рівно-
біжно до підлісівін. Ніколи не треба пихати вату додори, бо провід носовий не тягне ся в тім напрямі.

ЗМОЛЛЕНІ КОСТИ.

Зломлені кости пізнає ся легко, коли ратуючий огляне недужого спокійно і уважно. Аби кіст зломила ся треба на се дуже великої сили; коли отже маємо слухай, що хотє сильно вдарити ся, скочив з великої висоти або з розгомом упав на щось твердого, то повинніши на-
мінати оможливості зломле-
ння. Як недужий притомний, винищуючися, що його болить і обережно доторкаємо ся болючого місця; сподітереже-
мо літко, що пр. рука чи нога потибає ся в такій місці, де не повинна гнути ся. Ріночно чуємо в місці зломлення тріскіння зломле-
ної кости, а недужий при наїменнім движенью відчу-
ває страшенністі біль.

Коли недужий лежить непритомний, а додадуємо, що у него кіст зломлена, треба обережно доторкнутися його рук, піг, ребер, аби віднайти зломлене місце. Таке пошукування мусить відбуватися дуже обережно, бо інакше може сприяту по-
гринти, пр. острів кінцем зломленої кости пробити скіру.

Коли обережне пошуку-
вання викаже, в котрім місці кіст зломлена, мусимо недужого роздягнути. Коли се спираємо би недужому бо-
гато болю, то напівліше одніє розтяти, але треба робитися обережно і розгинати по-
трам. щоби пізніше мож було назад запинити.

ЗВІХНЕНІ.

Звіхнені зовсім вищукані кости із суставу. Дві кости, що стикалися з собою в суставі внаслідок розірвання вязів суставових з'єднуються одна з одної і перестають цілком стикатися якабо наїйти заходить одна на другу.

Звіхнені не трудно пізнати, коли добре приглинути ся недужому. Сустав, що в нім наступило звіхнене, має цілком піштій вид, кости уставлені також зглядом себе таї рухи звіхненої кости значно обмежені. Коли трудно розглинути ся, треба віделонити відновідній сустав здоровий з другої сторони (пр. при звіхненю лівого рамена треба віделонити правий сустав плечі) а тоді легко зобично, яка рік-
ниця поміж одним суставом а другим.

Ратушок при звіхненю полягає на тім, щоби звіхнену кіст поставити на місце. Се вимагає однак знання річи і вправи. Через певні відповідні проби завдає ся лінн великого болю недужому, розриває ся ще більше вязи суставові і мягкі тканини, а звіхнене остає так як було.

Щоби звіхнену кіст ввезти назад до суставу, уживані відомі способи, залежно від того, з яким звіхненем маємо до діла.

При діяльних звіхненіх, пр. звіхненю пальців, вистане само натягнене, але пізні самосінні знахарі уживають сего способу при всіх звіхненіх і очевидно крім страничного болю та уникодження тканин інчого не осягають.

При кожді звіхненю треба се час занівати лікаря, а тимчасом уложить недужого відігніно; звіхнену руку треба перевісити на хустку. На сустав, в якім настутило звіхнене, треба положити міхур з ледом, або зимній компрес.

МУКА:

Ogilvies Hungarian Patent \$2.85; Glenora Patent \$2.65, Manitoba Strong Baker \$2.15; Imperial \$1.50; Lake of the Woods Five Roses \$2.85; Red Patent \$2.65; Medora \$2.15; XXXX \$1.50.

По вищесказаній ціні продають фармери і магазини, а сторники продають все дорожче.

І ВАН НЕМЕТ

6. ц. к. заступця консуля. Одинокі руки Банк, спро-
джа інфікт, засилка гро-
шей до всіх частей світу,

канцелярія адвокатка і по-
торільна так в старокраївих як і в американських тоже в військових справах. Поради о всім дармо. — Хто хоче купити інфікт до краю або спровадити когось з краю добре і безпечно або заслати

гроши до краю ташо і скоро або має в краю якусь справу судову, грунтову, військову хоче тую як найлучше і наскоріше залогодити, то нехай удасть ся до І. Немета, а буде зовсім задоволений.

Своє адрес е: John Nemeth,
457 Washington st.
New York, U. S.

Де єще є даром земля.

Наша редакція дісталася про-
біті скірі кінцями зломленої
кости, що лучше ся при необереж-
жім рухові, роздягані або
переносів недужого. Особливо скірі може може прорубувати
її дорогу до давного суста-
ву.

По установлю звіхненої
кости треба сустав, в якім
настутило звіхнене, скірі
ти, щоби розірвати тканини
могли наїйтися ся:

(3 Postscript)

Потому есть еще богато
землі на схід від озера Da-

ni

corabli

B. KARLSBERG, Ferdinandstrasse 15, HAMBURG.

Хто має інфікт від Б. КАРЛЬСБЕРГА, Гамбург, того перепускають через вінницькі станції граничні.

кораблі

EDDYS'A

бідівляний папір

не впускає зими або

випускає тепло

Пішіть по пробі і ціни до

TEES & PERSSE LIMITED

AGENTS

Winnipeg.

Памятайте що

EDDYS'A

бідівляний папір

не впускає зими або

випускає тепло

Пішіть по пробі і ціни до

TEES & PERSSE LIMITED

AGENTS

Winnipeg.

ІОСИФ А. ДИМА

заготовив перший руський
рошитий оріс. — Продаж
інфіктів на вісі місяці. Але
хоча кухні інфікті до краю або спровадити когось з краю добре і безпечно, хо-
ча кухні хисту або лот в
місті, або землю за місто, потребує повномочія або ін-
шої грунтової справи в ста-
рім краю, то нехай підіш-
те ся до І. А. Дима, а буде
задоволений. Його адрес:

J. A. Dyma
796 Main st
Winnipeg.

ПІВНІЧНО-ЗАХІДНА КАНАДА.

УХВАЛИ ДОТИЧАЧІ ГОМСТЕДІВ.

Кожда паристого числа секція державних земель в Манітобі і північно-західних територіях є до розділки. Однак даром не дає ся ціла 8 і три четверти з 28 секцій, з ко-
торі тільки північно-східну четвертку можна дістати. Кожда може одержати четвертину секції т. е. 160 акрів з цією голововою родиною, або кождій музичці, маючі 18 літ.

ОПЛАТА.

Оплату \$10.00 зложує ся особисто в місці Land Office того дістрікту до котрого земля принадлежить. Секції, котрій хоча дістати землю хоча дати пріоритету другому, щоби за него оплатити, то мусить підати to the Minister of Interior, Ottawa, або to the Commissioner of Im-
migration, Winnipeg, або до місцевого агента дістрікту, до-
котрого та земля принадлежить.

ОБОВЯЗКИ ЩО ДО ДАРОВАНОЇ ЗЕМЛІ.

Поселенець, котрій виїде оплатити за даровану землю після акту державних земель має виповнити сільські

точки:

1. Кождий фармер мусить меншати на дарованій зем-
лі і обробляти її належно після місяців кожного року.

2. Сели тиго (або мама і сільчун смірті селів) має та-
кого синя, що може післі праці оплатити за даровану землю, меншати в сусідстві землі зписаною на сина, то син може одержати патент на ту землю, хотіт не може на ній, а меншати з тим або з іншою.

3. Сели поселенець одержав патент на даровану землю, або сергіфікат на патент, а перед тим ви є оплатити за іншу землю, то післі права одержити патент на ту землю, котру першою оплатив, сели другий гоместед знаходить близько першого.

4. Сели поселенець живе постійно і працює на фармі, котру він дістав, то обовязки які паказує право будуть винесені.

В додатку винесе сказаних чотирох точок, що треба додати се, що поселенець хотівши одержати патент має з'орати 30 акрів, або мати 20 штук худоби і всі гоместеди будинки і також 80 акрів огородити плотом.

Привівигесні другого оплатити за гоместед котрій тільки котрі єще перед 2-ми червням 1889 року винесли всі обовязки на перший гоместед і дістали на цого патент.

Кождий, хто одержав гоместед не винесли обовязки після права, сели винесені оплатити уневажливе ся, а землю може інший оплатити і взяти собі за гоместед.

АПЛІКАЦІЮ О ПАТЕНТ

робить ся при кінці третього року перед місцевим агентом, суб., агентом або гоместед інспектором.

Перед робленем аплікації о патент, мусить ся повідомити писемно комісарія державних земель в Отаві.

ІНФОРМАЦІЇ.

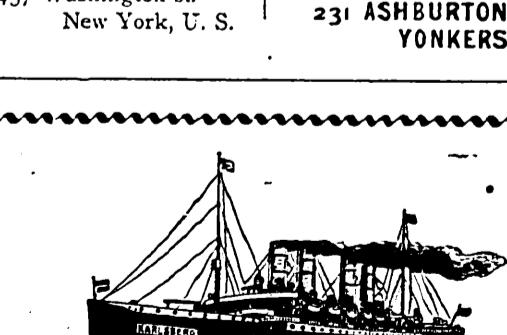
Новоприбувлі смігранти одержують поучене що до роздачі земель, в еміграційнім офісі в Вінніпегу, або в кінці уряді державних земель в Манітобі, Dominion Land office.

Землю, котра посадає міністра можна дістати тоді коли писемно пояснюється ся секретарем Департаменту вну-
трішніх справ в Отаві, Secretary of the Department of the Interior, Ottawa або комісарем еміграційного в Вінніпегу, The Commissioner of Immigration, Winnipeg, Manitoba, або кождого агента державних земель в Манітобі і північно-західних територіях.

W. W. Сору,

заступ. міністра справ внутр.

Кромі дарованих земель, о котрих вище сказано, до-
мею, що тисячі акрів найгучшої землі в західній Канаді можна купити від компаній желязниць, мільйонів корпорацій і приватних фірм.

Кождий знає, що належить, найбезпечніші,

пайдаєши і вирост без пересадки подорож-

з Буковини і Галичини в Канаду

на Гамбург есть лише через генерального експедінта

кораблів